

РЕШЕНИЕ

№ 2416

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 13.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **1462** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на „САВ 2 КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. С. А. чрез адв. Т. Г. против отказ за заверяване и вписване в информационен масив „Търговски обекти“ на работно време на стационарен търговски обект „Обществен паркинг“ с административен адрес: [населено място], [улица], обективиран в писмо изх. № РОБ23-ТД26-688[3] от 25.01.2024г. на заместник-кмета на район „О.“, Столична община. Изложени са доводи за незаконосъобразност, поради липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с материално правните разпоредби. Нарушаването на изискването за съдържание на административния акт се обосновава с липсата на фактически и правни основания, които са задължителни по силата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Изложените мотиви са твърде абстрактни, без каквато и да е било конкретика. Като нарушени се сочат и нормите на чл. 35 и чл. 36 от АПК, като не е гарантирана възможността на заинтересования субект да участва в административното производство и не са изяснени всички релевантни факти. По отношение на материалната незаконосъобразност на оспорения отказ се обосновават съображения, че режимът на вписване на заявеното от търговеца работно време на стационарен търговски обект е регистрационен, а не разрешителен. Сочи се, че изрично установената по нормативен път продължителност на работното време с изчерпателно

посочените хипотези, изключва въпроса за вписването на работното време от преценката на административния орган. По смисъла на чл. 5, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община не се предвижда извършването на какъвто и да било предварителен контрол по повод подаденото заявление във връзка с регистрацията на работното време, а само проверка на приложените към заявлението писмени доказателства. Изтъкнатото от административния орган обстоятелство за постановяване на отказа, изразяващо се в наличието на „издадено актуално работно време за същия обект“ по никакъв начин не може да бъде аргумент за постановяване на отказ, доколкото обектът може да смени своя ползвател или собственик многократно, като в случай на упражняване на търговска дейност в същия, новият ползвател/собственик е длъжен да се снабди с работно време. Преценката дали представения документ, а именно-договор за наем съдържа всички изискуеми подписи, излиза извън компетентността на административния орган. Претендира се отмяна на оспорения отказ и присъждане на разноски, за което е представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответната страна Заместник-кмета на район „О.“, Столична община, чрез процесуалния си представител, в депозирано по делото писмено становище, оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Излага доводи, че оспореното писмо не съставлява годен за оспорване административен акт, а има само уведомителен характер. Изтъква, че оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган, съгласно Устройствения правилник на администрацията на район „О.“ и длъжностна характеристика за длъжността „заместник-кмет“. Изтъква, че към заявлението за работно време е представен договор за наем, но липсва разрешение за ползване или за въвеждане в експлоатация, което само по себе си е изискване на Наредбата. Не на последно място посочва, че за същия обект има регистрирано заявление за работно време от друг търговски субект, който не е подал изрично заявление за прекратяването му, което е необходимо условие и в случая в информационния търговски масив не е възможно да фигурират две различни търговски дружества с работно време за един и същ процесен период по отношение на един и същ недвижими имот. Моли за отхвърляне на жалбата. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Производството пред административния орган е образувано по заявление с вх.№ РОБ23-ТД26-688/14.11.2023 г. на „САВ 2 КОМЕРС“ ЕООД за съгласуване на работно време на търговски обект „Паркинг“ с административен адрес: [населено място], [улица].

С писмо изх. № РОБ23-ТД26-688(1) от 13.12.2023 г. на кмета на район „О.“, Столична община заявителят е уведомен, че поради липса на необходими документи, съгласно НРУИТДТСО се отказва издаване на заявление за работно време.

Със заявление за внасяне на допълнителни документи вх.№ РОБ23-ТД26-688-(2)/12.01.2024 г. от „САВ 2 КОМЕРС“ ЕООД е приложен нотариален акт за собственост на недвижим имот по покупка, съдебна делба и давност № 170, том1-1, рег. № 3952, дело № 127/2014 г. и договор за наем.

По така депозираното заявление е постановен оспореният в настоящото съдебно производство отказ, обективиран в писмо изх. № РОБ23-ТД26-688[3] от 25.01.2024 г.,

подписано от заместник-кмета на район „О.“, Столична община, съгласно заповед РОБ24-РД09-10. Същият е мотивиран с наличието към момента на издадено актуално работно време за същия обект (паркинг), находящ се на адрес: [улица]. Посочено е и, че представения „допълващ документ, а именно-договор за наем, не съдържа всички необходими подписи.“

За установяване на компетентността на административния орган по делото е приложена заповед № РОБ24-РД09-010/09.01.2024 г. на кмета на район „О.“, Столична община, с която на основание чл. 46, ал. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от Устройствения правилник на администрацията на район „О.“, утвърден със заповед № РОБ20-РД09-101/29.06.2020 г. са (т.1) оправомощени заместник-кметовете на район „О.“-СО, освен преките си задължения определени съгласно чл. 8 от Устройствения правилник на администрацията на район „О.“-СО и длъжностните им характеристики, съобразно компетенциите им поверения ресор на дейност да подписват изходящата кореспонденция и документи, както и да представляват районната администрация пред външни физически и юридически лица и СО в зависимост от възложените им правомощия. В т. 2 от заповедта изрично е посочено, че извън обхвата на т. 1 от заповедта попадат актовете представляващи индивидуални административни актове по смисъла на АПК, както и писма и известия, пораждащи правни последици за адресатите им.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК от надлежна страна, за която е налице правен интерес от неговото оспорване. При депозиране на жалбата е спазен срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Противно на становището на пълномощника на оспорващия, волеизявлението, съдържащо се писмо изх. № РОБ23-ТД26-688[3] от 25.01.2024г. на заместник-кмета на район „О.“, Столична община представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, тъй като е налице изричен отказ, с който се пораждат неблагоприятни правни последици за неговия адресат.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на оспорения административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорения индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

В случая настоящият съдебен състав намира, че оспореният отказ е постановен от некомпетентен орган. Компетентността на всеки административен орган е нормативно определена. Издаването на административен акт без необходимата компетентност води до нищожност на акта.

Условията и редът за заявяване на работно време на стационарни търговски обекти са регламентирани в глава II, раздел Първи от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредбата, при упражняване на търговска дейност в стационарен обект физическите и юридически лица заявяват работното време на обекта в районната администрация по местонахождението му. Заявлението за работно време на обекта се подава до кмета на района със започване дейността на обекта (ал. 2). След подаване на заявлението, длъжностно лице, упълномощено от кмета на района извършва проверка и осигурява служебно за нуждите на производството необходимата информация и/или документи от съответния орган (чл. 5). При съответствие на заявените с установените от длъжностното лице данни, заявлението се заверява от кмета на района или упълномощено от него лице и се вписва в информационен масив "Търговски обекти", като един екземпляр се връща на търговеца (чл. 5, ал. 2).

Визираната нормативна уредба обосновава извод, че компетентен да се произнесе по депозирано заявление за работно време е кмета на района по местонахождение на търговския обект или упълномощено от него лице.

В Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г. е посочено, че в случаите, когато законът употребява думите "упълномощени" или "упълномощава", всъщност се има предвид "оправомощава" или "делегира".

Следователно нормата на чл. 5, ал. 2 от Наредбата дава възможност на кмета на района да делегира правомощието си по заверяване на заявлението за работно време и вписването му в информационен масив "Търговски обекти" на определено от него длъжностно лице. Д. представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Д. на правомощия всякога следа да бъде извършено с нарочен акт.

В случая, като основание за наличието на делегирана компетентност по чл. 5, ал. 2 от Наредбата е посочена заповед № РОБ24-РД09-010/09.01.2024 г. на кмета на район „О.“, Столична община. Съдържанието ѝ обаче не позволява да се обоснове извод за наличието на делегирана компетентност по отношение на подписалия оспорения отказ заместник-кмет, доколкото по силата на т. 2 от същата от обхвата ѝ изрично са изключени актовете, представляващи индивидуални административни актове по смисъла на АПК, както и писма и известия, пораждащи правни последици за адресатите им. Както вече бе посочено, оспореният отказ притежава белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, тъй като е налице изричен отказ, с който се пораждаат неблагоприятни правни последици за неговия адресат. В този смисъл, постановилият го заместник-кмет не разполага с делегирана компетентност. Извод за наличие на такава не може да бъде обоснован и от Устройствения правилник на администрацията на район „О.“-СО и длъжностните им характеристики, в каквато насока са изложени доводи от процесуалния представител на ответника. Устройственият правилник и длъжностната характеристика се отнасят до задължения свързани с осъществяване на ръководство и контрол върху поверените на заместник - кметовете ресори на управление, но не и до издаване на конкретни административни актове в условията на делегирана компетентност.

За да е законосъобразен, административният акт следва да е издаден от компетентен орган, т. е. от орган, оправомощен за това в пределите на неговата компетентност. Съгласно правната теория, компетентността е нормативно призната способност на даден орган да издаде определен акт.

Компетентността за издаване на административни актове може да произтича от закон или друг нормативен акт или чрез възлагане от друг орган, който притежава първоначална компетентност по силата на закон или друг нормативен акт за издаване на административен акт по определен кръг от въпроси, тоест така наречените случаи на законно упражняване на "чужда компетентност". Липсата на компетентност във всички случаи води до нищожност на административния акт и е отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК и след като е установена от съда, оспореният административен акт следва да бъде прогласен за нищожен на това основание.

Съдът намира, че наред с наличие на основание за прогласяване на нищожността на оспорения отказ, същият се явява и незаконосъобразен на следните основания:

Макар и формално оспореният отказ да е издаден в писмена форма, то той не съдържа задължителните реквизити на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Не са посочени нито фактическите, нито правните основания за неговото постановяване, което нарушава правото на защита на неговия адресат и лишава съда от възможност да осъществи контрол за законосъобразност. Независимо от това, следва да се отбележи и, че оспореният отказ противоречи на материалния закон. Приложимата нормативна уредба на НРУИТДТСО, обосновава извод, че режимът на вписване на заявеното от търговеца работно време е регистрационен, а не разрешителен. Изрично установената по нормативен път продължителност на работното време на търговския обект с изчерпателно посочените хипотези, изключва въпроса за вписването на заявено работно време от преценката на административния орган, т.е. в конкретния случай, след като оспорващото дружество е изпълнило изискванията на Наредбата, прилагайки към заявлението си изискуемите се документи, ответникът не разполага с друга възможност, освен да извърши заверка на работното време и то да бъде вписано в информационния масив. Административният орган не може да действа извън правомощията, установени от закона (чл. 4, ал. 1 от АПК). Следва да се има предвид, че в Наредбата не е предвидено извършването на какъвто и да било предварителен контрол по повод подаденото заявление във връзка с регистрацията на работното време, а само проверка на приложените към заявлението документи. Наред с това, административният орган при вписване на работното време няма право да извършва преценка относно валидността и действителността на правното основание, въз основа на което се владее и стопанисва търговския обект.

Като е постановил отказ по чл. 5, ал. 2 от НРУИТДТСО, заместник-кметът на район „О.“, Столична община е излязъл извън своята материална компетентност и е постановил нищожен административен акт, който не е породил предвидените в закона правни последици и съдът следва да прогласи нищожността му.

С оглед естеството на спора, а именно: заявено за регистрация работно време на стационарен търговски обект, което е предоставено изцяло на преценката на административния орган, на основание чл. 172, ал. 3 от АПК преписката следва да бъде изпратена на компетентния административен орган за ново произнасяне, при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на АПК и Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната

община.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия сторените по делото разноски в размер на 1050 лева, от които 1000 (хиляда) лева - адвокатско възнаграждение и 50 (петдесет) лева - държавна такса. Претендираното адвокатско възнаграждение е съобразено с минимално установения размер по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което и не следва да бъде редуциран, независимо от възражението по чл. 78, ал. 5 от ГПК на пълномощника на ответника.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и ал. 3 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав,

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН отказ за заверяване и вписване в информационен масив „Търговски обекти“ на работно време на стационарен търговски обект „Обществен паркинг“ с административен адрес: [населено място], [улица], обективиран в писмо изх. № РОБ23-ТД26-688[3] от 25.01.2024г. на заместник-кмета на район „О.“, Столична община.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на район „О.“, Столична община за ново произнасяне по заявление с вх.№ РОБ23-ТД26-688/14.11.2023 г., допълнено със заявление за внасяне на допълнителни документи вх.№ РОБ23-ТД26-688-(2)/12.01.2024 г., депозирано „САВ 2 КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. С. А. за съгласуване на работно време на търговски обект „Паркинг“ с административен адрес: [населено място], [улица] съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 7-дневен срок за произнасяне на кмета на район „О.“, Столична община, който започва да тече от датата на влизане в сила на настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Столична община, район „О.“ да заплати на САВ 2 КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. С. А. разноски по делото в размер на 1050 (хиляда и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: